

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

31 grudnia

№ 118.

Rok 1924.

Treść: 1064. Ustawa z dnia 11 grudnia 1924 r. w przedmiocie środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni	1576
1065. Ustawa z dnia 19 grudnia 1924 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) oraz w sprawie uchylenia niemieckiej ustawy o opodatkowaniu przewozu osób i towarów.	1576
1066. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o zaciągnięciu pożyczki zagranicznej	1577
1067. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o udzieleniu poręki państwowej	1577
1068. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. w sprawie potrącania z uposażeń funkcjonariuszów państwowych wartości, otrzymywanych ze Skarbu Państwa świadczeń w naturze	1578
1069. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych	1578
1070. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o przekształcaniu spółek akcyjnych na spółki z ograniczoną odpowiedzialnością	1580
1071. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o likwidacji państwowych czynszów wieczystych i dzierżaw wieczystych	1581
1072. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków prawnopublicznych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych	1582
1073. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych	1583
1074. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 grudnia 1924 r. w sprawie zaciągnięcia przez Skarb Państwa w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 25.000.000 zł. w 8% obligacjach komunalnych	1588
1075. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych	1588
1076. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomości majątków państwowych.	1589
1077. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1924 r. w sprawie utworzenia inspektoratu skarbowego i kasy skarbowej w Kostopolu, zmiany nazwy inspektoratu skarbowego w Ostrogu oraz zmian w organizacji Komisji szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Łucku	1597
1078. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 20 grudnia 1924 r. w sprawie utworzenia powiatowych urzędów ziemskich na obszarze śląskiego okręgowego urzędu ziemskiego	1598

1064.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 grudnia 1924 r.

w przedmiocie środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni.

Art. 1. Koni, dotkniętych zarazą stadniczą, jakoteż podejrzanych o tę chorobę lub o zarażenie się nią koni nie wolno dopuszczać do stanowienia.

Jako podejrzane o zarażenie się uważać należy te konie rozplodowe, które w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy stykały się z choremi końmi rozplodowymi przy akcji stanowienia lub w inny sposób, uzasadniający możliwość zarażenia się.

Art. 2. Klacze chore należy odosobnić i nie wolno zmieniać ich stanowiska bez zezwolenia władzy.

Art. 3. Klacze, które były dotknięte zarazą stadniczą, nie wolno używać do rozplodu nawet wówczas, jeżeli są pozornie wyleczone; klacze takie opatrzyć należy piętnem, wyobrażającym litery „Z. S.” na lewej stronie szyi.

Art. 4. Ogierzy rozplodowe, co do których udowodniono, że się od nich klacze zaraziły, albo u których stanowczo wykazano istnienie zarazy stadniczej, lub też które stanowiły klacze, zarazą tą już w czasie stanowienia dotknięte, będą wytrzebione przez władze weterynaryjne pierwszej instancji, przyczem w razie upadku ogiera przysługuje właścicielowi ogiera prawo do odszkodowania, zgodnie ze zwykłymi przepisami.

Art. 5. Po stwierdzeniu pierwszego wypadku zarazy, należy wzbronąć stanowienia koni w obrębie obszaru, wyznaczonego przez władzę administracyjną I instancji na tak długo, dopóki nie zostanie stwierdzone, które zwierzęta zachorowały, które klacze dopuszczono do chorych ogierów oraz które ogierzy stanowiły klacze, dotknięte zarazą.

W tym celu należy cały materiał rozplodowy dotyczącego obszaru poddać badaniu weterynaryjnemu w przeciągu najwyżej dni 30 od terminu wydania zakazu.

Art. 6. W okolicach, w których panowała zaraza stadnicza, należy zarządzić przed początkiem najbliższego okresu stanowienia rewizję stanu zdrowia wszystkich koni rozplodowych. Do stanowienia dopuszczone być mogą tylko te konie, które przy rewizji okazały się zupełnie zdrowe.

Art. 7. Stajnie, w których stały konie dotknięte zarazą stadniczą, oraz przedmioty, których używano do ich pielęgnowania, winny być dokładnie oczyszczone i odpowiednio odkażone.

Art. 8. Skóry ze zwierząt padłych, lub zabitych skutkiem zarazy stadniczej, wolno użyć dopiero po odkażeniu i zupełnem wyschnięciu.

Art. 9. W ciągu trwania zarazy urzędowy lekarz weterynaryjny winien dojeżdżać raz na miesiąc do miejscowości zapowietrzonych dla czuwania nad ściśłem wykonaniem środków ochronnych.

Art. 10. Zarazę należy uważać za wygaśłą, gdy rewizja weterynaryjna, dokonana przed początkiem najbliższego okresu stanowienia, stwierdziła zupełnie zadowalający stan zdrowia wszystkich koni rozplodowych, gdy niema już zwierząt podejrzanych o zarażenie się i gdy odkażono zapowietrzone stajnie (stanowiska) i sprzęty.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 12. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego i białostockiego, województw: poleskiego, nowogródzkiego i wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 listopada 1919 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 487) oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20 grudnia 1921 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 4 poz. 28).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janiński*

1065.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 grudnia 1924 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) oraz w sprawie uchylenia niemieckiej ustawy o opodatkowaniu przewozu osób i towarów.

Art. 1. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P.